

Dosarul nr.1ra-1202/2022
1-22001405-01-1ra-09082022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Placinta Mihail cu avocatul acestuia, Buruiana Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

Placinta Mihail xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2022 – 22.03.2022;

Instanța de apel: 29.04.2022 – 14.06.2022;

Instanța de recurs: 09.08.2022 – 23.11.2022.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 22 martie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Placinta Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Placinta Mihail, în perioada de timp vara-toamna anului 2016, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale prin acțiuni de ordin degradant, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acte ilegale cu caracter sexual care generează un impact negativ asupra unui copil, acțiuni care contravin bunelor moravuri și sunt interzise de a fi întreprinse asupra copiilor, aflându-se la domiciliul concubinei fratelui său Placinta Eugen, și anume în casa de locuit ce aparține cet. Vieru Liliana, situată în xxx, profitând de faptul că atât cet. Vieru Liliana, cât și fratele său Placinta Eugen nu se aflau acasă, știind cu certitudine că xxxx în vârstă de 8 ani este minor și nu a atins vârsta de 16 ani, în prezența acestuia, s-a dezbrăcat de pantaloni dezgolindu-și organul genital, după care i-a propus minorului xxx să-i atingă organul genital cu cavitatea bucală.

Tot Placinta Mihail, în continuarea acțiunilor sale infracționale, tot în aceeași perioadă de timp, vara-toamna 2016, aflându-se la domiciliul concubinei fratelui său Placinta Eugen, și anume în casa de locuit ce aparține cet. Vieru Liliana, situată în xxxx, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acte ilegale cu caracter sexual care generează un impact negativ asupra unui copil, acțiuni care contravin bunelor moravuri și sunt interzise de a fi întreprinse asupra copiilor, profitând de faptul că atât cet. Vieru Liliana, cât și fratele său Placinta Eugen nu se aflau acasă, știind cu certitudine că xxxx în vârstă de 8 ani este minor și nu a atins vârsta de 16 ani, a realizat față de minorul enunțat, acțiuni perverse cu caracter sexual exprimate prin atingeri indecente a organelor genitale ale minorului, demonstrarea imaginilor cu conținut pornografic, precum și alte acțiuni cu caracter sexual, manifestate prin determinarea minorului de a-i atinge, săruta degetele de la mână după ce-și atingea fundul.

Acțiunile inculpatului Placinta Eugen au fost încadrate în baza art.175 Cod penal, acțiuni perverse, adică acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, demonstrarea imaginilor cu conținut pornografic, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.

3. Avocatul Budu Pavel în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Placinta Eugen, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, astfel că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, în coroborare cu prevederile art.art.76, 78 Cod penal, din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Placinta Eugen în baza art.175 Cod penal.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, nu permite aplicarea pedepsei mai blânde, după cum solicit apărarea, astfel, instanța de fond corect i-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat, că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

5. Inculpatul Placinta Mihail cu avocatul acestuia, Buruiana Elena, prin care, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Placinta Mihail să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Consideră că, în speță este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportament exemplar să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat. Aceasta va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui Placinta Mihail de societate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurenții nu invocă un temei concret pentru declararea recursului din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularii cererii de recurs invocă dezacordul cu modalitatea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Placinta Mihail, motiv care se subscie temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Raportând însă argumentul invocat la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează, că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, după cum rezultă din recurs, recurenții solicită aplicarea în privința inculpatului Placinta Mihail a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, însă Colegiul penal menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei penale, stabilite conform sancțiunii incriminate.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este gravă), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatului (acesta anterior a fost condamnat, însă antecedentul penal este stins) și condițiile de viață ale familiei sale.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care fac referire recurenții în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

Astfel, instanța de apel corect a respins cerința apărării cu privire la aplicarea în privința inculpatului Placinta Mihail a prevederilor art.90 Cod penal, or, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei, doar în cazul în care consideră că scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art.61 Cod penal, poate fi atins prin prisma normelor indicate supra.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond au luat în considerare faptul că inculpatul, care anterior a fost judecat și niciodată nu i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanțele de fond just au concluzionat că, de fapt, inculpatul nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității. În așa mod, instanțele de fond corect au conchis că, în cazul inculpatului Placinta Mihail o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal concluzionează că, individualizând pedeapsa inculpatului, instanțele de fond au ținut cont de prevederile legale relevante și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de cele expuse supra, erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Placinta Mihail cu avocatul acestuia, Buruiana Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Placinta Mihail xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie